

Průběh praktické části zkoušky odborné způsobilosti

JAN KORECKÝ, ZKUŠEBNÍ KOMISAŘ, ČLEN SDRUŽENÍ LEX

Se zájmem jsem si přečetl dotaz pana P. B. v SR č. 11/2015 na s. 14. Jako relativně čerstvý zkušební komisař, který má potřebné zákonné normy ještě „v malíku“, si dovolím odpovědět.

Přede vším je nutné říct, že průběh zkoušky určují dva základní dokumenty: jednak Nařízení vlády č. 315/2011 Sb., jednak vyhláška MV č. 115/2014 Sb. Když vynecháme samotnou střelbu, podstatná je patrně část *Obsahová náplň praktické zkoušky*, kterou řeší vyhláška č. 115/2014 a ta v § 5 říká:

(1) V praktické části zkoušky žadatel k prokázání znalostí bezpečné manipulace se zbraní předvede

a) prohlídku zbraně za účelem zjištění, zda není v nabitém stavu,

b) částečné rozebrání a složení zbraně v rozsahu, který je nutný k běžnému vyčištění zbraně po střelbě, a

c) postup při přípravě zbraně a střeliva ke střelbě, při přerušení střelby, při

zjištění závady na zbraní při střelbě a při ukončení střelby.

Že zbraň určuje komisař, že musí být obvyklého typu a střelivo musí být jen školní, to asi opět nemá cenu přepisovat v paragrafovém znění. Osobně si myslím, že je to poměrně dobře sepsaný text, který minimalizuje lidovou tvořivost. Leč díky tomu, že nestanovuje úplně přesně každý pojem, určitá plasticita v přístupu ke zkoušce možná je. Příklady:

– někteří komisaři ránu jistoty vyžadují, někteří ne, někteří zakazují

– některým komisařům stačí vyndat zásobník, vyhodit náboj z komory, nahlédnout do komory, spustit a dát ránu jistoty, někteří vyžadují opakované stažení závěru, někteří kontrolu šachty, někteří vše...

– někteří komisaři se v průběhu na nic neptají, někteří pokládají doprovodné otázky

– někteří komisaři při kontrole zbraně (zvláště při skládání) vyžadují kontrolu průchodnosti hlavně.

Co si myslím, že je poměrně důležitá věc, to je v nařízení vlády č. 315/2011 Sb. (§ 4 odst. 4 hned v 1. větě): „*Před vykonáním praktické části zkoušky seznámí zkušební komisař žadatele s průběhem zkoušky a v potřebném rozsahu s provozním řádem střelnice, zejména*

se zásadami bezpečné manipulace se zbraní a chováním na střelnici.“

Tedy ať už komisař chce to či ono, měl by předem všechny žadatele seznámit s tím, co po nich bude chtít, přičemž to, co po nich bude chtít, by nemělo být v rozporu s § 5 vyhlášky č. 115/2014 Sb. Já osobně mám na zkoušky připravené dva papíry. Na jednom mám pro jistotu celý „scénář“ dne, abych při všech těch povinnostech komisaře na nic nezapomněl (tedy

ZKOUŠKY NA ZBROJNÍ PRŮKAZ

Byl bych velmi rád, kdybyste vydali článek, který se týká zkoušek na zbrojní průkaz. Přesněji zkoušku praktickou. A práv a kompetencí zkušebních komisařů. Přesněji řečeno, na co se smí ptát ve zkušební části se zbraní. Jaké části zbraně ho mohou zaujímat – a veškeré informace, které se toho týkají. Dnes jsem byl na zkoušce na ZP. Přišlo nás na písemnou zkoušku asi 12, z toho dva ji neudělali. Praktickou část neudělala většina, byl tam i bývalý policista s 20letou praxí. A komentář komisaře zněl, že je div, že si se zbraní nic neudělal. Nevím, co

si o tom mám myslet. Každý komisař chce něco jiného nějak jinak. Kolikrát dělá naschvály a ptá se na věci, co se běžně ani neučí. A snad jsou v praxi nemožné. Například:

1. při každém položení zbraně byt jen na vteřinu na podložku zkontrolování zbraně a rána jistoty; to i před nabíjením zbraně,

2) věci jako překážka v hlavni (narvaný papír v hlavni),

3) komu odevzdáte selhač (podle testu správci střelnice), podle komisaře, který to řekl někdy na začátku, řídicímu střeblu,

4) narvání školních nábojů tak, že se se zbraní nedá manipulovat,

5) při rozborce neustálé míření do bezpečné zóny (nevím, ale v praxi si zbraň zkontroluji a pak rozebírám),

6) nechat hledat značky – výrobní a zkušební,

7) ráže zbraní – mm a „cal“,

8) vyjde malý výstřel (dále nespecifikováno),

9) schválně vyvádějí lidi z koncentrace, když něco nejde, schválně se ptají a druhý čeká, jestli neuhnete z bezpečného prostoru.

P. B.